

Wedu: Generația C

Nr. 13 / decembrie 2012

Wedu: Generația C

Revistă de atitudine, creată de tineri, pentru tineri

Nr. 13 / decembrie 2012

Andra Bardulete	Reclamă fără reclamă la Vodafone!	1
Mădălin Blidaru	Un exercițiu de imaginative...	1

Colectiv de redacție

Alexandru ȘOTROPA (Colegiul Național A.T. Laurian, Botoșani)

Costin-Florian MIRON (Editura Universității din București)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

Elena GĂINĂ (Colegiul Național de Informatică Tudor Vianu, București)

Iulia ARION (Colegiul Național David Prodan, Cugir)

Lucian APOSTOL (Social IT)

Mădălin Blidaru (Colegiul Național Unirea, Focșani)

Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București)

Sebastian IRIMIA (Social IT)

Revista “Wedu: Generația C” este realizată printr-un parteneriat între
Social IT și Consiliul Național al Elevilor

Fondator: Doru Ștefănescu

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Reclamă fără reclamă la Vodafone!

De **Andra Bardulete**,

Inspirată de una dintre puținele reclame comerciale care nu mă face să schimb programul, am făcut o analiză a modului meu de a o percepe.

Bun... sunt oficial îndrăgostită de reclama nouă (cred) de la Vodafone. Faptul că trebuie să începem să răspundem la întrebări m-a făcut să-mi pun câteva. Încep cu politica. Mie îmi place politica. Îmi place ideea de a avea atât de multă putere în mâinile tale, încât o singură semnătură de-a ta să facă atât de multe pentru atât de mulți oameni. Ceea ce nu-mi place, însă, sunt campaniile electorale, fuga asta după care să aibă cea mai importantă semnătură. Dar cred că aş putea să mă obișnuiesc cu gălăgia mașinilor cu muzică proastă care strigă partide și nume și partide și alte porcării pe care tind să cred că nimeni nu le ascultă. În fond, nu se întâmplă decât o dată la 4-5 ani și uneori e chiar distractiv să vezi oameni în toată regula cum sunt atât de politicoși și zămbăreți și de dispuși la promisiuni și că ei cred că noi nu știm că ne vor doar votul.

Mă rog... nu politica era subiectul pe care voiam să-l dezbăt acum. Vorbeam de reclama aia care mă face tot timpul să rămân 1 minut și 50 de secunde (fix) cu ochii lipiți de televizor, indiferent cu cine sau despre ce vorbesc. Nu am vrut să o caut pe net până azi că mă gândeam că o să mă uit la ea de atâtea ori că nu o să mai aibă același farmec când o văd la televizor, dar încă mai are. Cred că a rămas la același stadiu pentru că vorbește de un optimism pe care eu nu îl trăiesc. Ciudat, că sunt destul de optimistă de obicei, dar când vocea aia perfect aleasă spune "Știi și tu câțiva" eu nu mă gândesc decât la cât de puțini știu.

Trăim într-o lume în care Valea Jiului nu mai e cunoscută pentru săracii mineri care-și dau sufletul, ci pentru noua rețea de droguri formată de niște oameni care au absolut tot ce își doresc (nu eu am judecat oamenii, am citat aproape direct din povestea descrisă de la o anumită persoană X), trăim într-o lume în care suntem atât de preocupați să-i judecăm pe cei pe care-i vedem că uităm să ne mai oprim. Suntem atât de ocupați să zicem despre un proaspăt decedat în vârstă de 90 de ani că și-a trăit viața, că era momentul să moară. Dar cine suntem noi să credem asta? Omul nu trebuia să moară. A murit pentru că orice om moare, iar dacă avea 20 de ani ar fi trebuit să avem aceeași reacție, dar trăim într-o lume în care dacă nu încerci să te agăți de cei care au învățat să judece, nu rezisti. Și pentru că știi ce ai de făcut ca să rezisti, încerci să faci tot posibilul să nu fi tu cel judecat, așa că îți ocupi majoritatea timpului schimbându-te din rochia care știi că stă bine pe tine, doar pentru că nu vrei să ieși atât de tare în evidență, încât să lași să se vadă că pantofii nu sunt destul de asortați cu geanta. În restul timpului rămas, te gândești la ce prostie a spus cineva și cum SIGUR nu poate să-l ducă prea mult mîntea.

Încerc să spun toate astea fără să-i judec pe cei care judecă, dar e cam greu pentru că și eu știu să judec, și eu știu să schimb rochia aia de trei ori, și eu știu să nu-mi exprim prea multe regrete pentru omul de 90 de ani și, cu siguranță, și eu știu

persoane care SIGUR nu au prea multă minte. Dar nu e vina noastră. Nu e vina noastră că reclama asta atât de perfectă a venit într-un moment în care ne-am dori atât de tare să spunem că "știm și noi câțiva", dar realizăm că nici măcar câțiva nu există. Nu ne rămâne decât să ne abținem și anul ăsta de la vot, ca să nu ne judecăm singuri pentru un alt președinte prost (nu am nimic cu Băsescu — mi-ar face mare plăcere să-l văd împiedicându-se în drum spre o mare conferință cu toate camerele pe el, totuși-), o să arătăm în continuare cu degetul persoane mult mai frumoase ca noi și o să fim conștient că-îmi pare rău domnule voce perfectă-nu "Știi și tu câțiva", colega ta nu știe și ea câțiva, iar copiii tăi cu siguranță că nu vor ști câțiva, dar mai rămâne, totuși, o speranță în faptul că, poate, părinții tăi mai știu câțiva. Putem să rămânem așa sau putem să spunem la dracu și să scoatem afurisita aia de rochie din dulap și atunci "putem să reușim împreună"!

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/reclama-fara-reclama-la-vodafone>)

Un exercițiu de imaginație...

De **Mădălin Blidaru**,

Trăim într-o lume virtuală, fără să ne dăm sau nu seama, acceptând acest lucru sau nu. Preferăm 2.0 în locul acțiunilor clasice, iar întoarcerea la origine este puțin probabilă, confortul și siguranța fiind principalele avantaje ale acestei lumi.

Trăim într-o lume virtuală, fără să ne dăm sau nu seama, acceptând acest lucru sau nu. Preferăm 2.0 în locul acțiunilor clasice, iar întoarcerea la origine este puțin probabilă, confortul și siguranța fiind principalele avantaje ale acestei lumi. În plus, avem parte de o „libertate mascată”, dar și de liberul acces la informații. Probabil nu ajungeam aici dacă nu s-ar fi făcut anumite jertfe în urmă cu puține decenii. Cu toate că lumea aceasta oferă oportunități, are și anumite dezavantaje, unele pe care le acceptăm: suntem sclavii ei, suntem afectați de ele mai mici măsuri luate în aceasta.

Cum luptăm împotriva acestor măsuri? Eșecul ACTA, CISPA și al altor tratate legate de copyright și utilizarea Internetului pot fi folosite ca studii de caz. Este un exemplu pentru modul în care online-ul afectează offline-ul în luarea deciziilor. În condițiile în care majoritatea statelor sunt supuse vizibilității 2.0, acțiunea devine posibilă. Avem două exemple: presiunea exercitată de AVAAZ.org asupra Organizației Națiunilor Unite în cazul Palestinei și imposibilitatea de acțiune pentru îndreptarea a ceea ce se întâmplă în state precum Iran, Siria și Coreea de Nord.

Interconectarea și complementaritatea online-offline a creat o imagine vie asupra posibilităților nelimitate ale grupurilor în influențarea politicilor de pe plan local, regional sau

global, asupra rolului societății civile în buna dezvoltare a comunităților și asupra cooperării internaționale. Dacă tot ai posibilitatea să te implici, ce alegi? Cum crezi că ar arăta lumea de astăzi fără posibilitățile de a milita pentru anumite cauze online și cu un acces limitat la informație?

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://wedu.ro/generatia-c/un-exercitiu-de-imaginatie>)

Wedu: Generația C

Revista “Wedu: Generația C”

Online: www.wedu.ro/generatia-c

Social IT & Consiliul Național al Elevilor
2012

